

[Sønderup.]

at der skal tages sådanne rimelige hensyn til de pågældende kommuner.

Jeg finder ingen anledning til at rejse en ny principiel debat. Det er som sagt lykkedes at nå til enighed i udvalget, og det er gået i dette tilfælde, som det vel altid går med kompromisløsninger, at ingen af parterne er helt tilfreds. Baggrunden for forslagsstillernes bestræbelser har været at give det lokale selvstyre og det private initiativ en rimelig placering, og det er mit håb, at det foreliggende lovforslag, når det nu bliver vedtaget med samtlige her stillede ændringsforslag, må medvirke hertil. Jeg skal da slutte med at anbefale de stillede ændringsforslag og henstille til ærede medlemmer at medvirke til lovforslagets vedtagelse, når det — forhåbentlig i løbet af kort tid — kommer til tredje behandling.

Edel Saunte: Den ærede ordfører for udvalget sagde før, at man havde tænkt sig ved denne lov at give det lokale selvstyre al mulig rimelig placering. Det er min personlige opfattelse, at man netop ved dette lovforslag har givet det en urimelig placering. Man har frataget samtlige købstæder i Danmark en rimelig indflydelse på, hvorledes de busruter, der skal gå igennem og til disse byer, skal lægges, og overlader det udelukkende til de af amtsrådsredsene nedsatte udvalg at bestemme, hvorledes disse ruter skal føres. Det er jo sådan i de fleste større byer her i Danmark, at færdselsforholdene er særdeles anstrengende og vanskelige, og at det er overordentlig besværligt at føre de store busser ind igennem en række af de færdselsårer, der findes i byerne. Efter den tidligere lov kunne den enkelte kommunalbestyrelse selvstændigt bestemme, ad hvilke veje kørslen skulle foregå, og den kunne fuldstændig selvstændigt bestemme, hvor endestationerne og holdepladserne for disse ruter skulle være. Således som lovforslaget er udformet, bliver det landsnævnet, der skal bestemme — ganske vist med pligt til at høre kommunen —, hvor busserne skal færdes, hvor de skal holde, om de må tage passagerer op indenfor købstadens område, om de må sætte passagerer af indenfor købstadens område; det skal træffe bestemmelse om bustrafikken både indenfor købstadens område og udover købstadens område, og endelig bliver det landsnævnet, der skal bestemme, hvor busserne skal have holdeplads.

Det vil sige for Københavns vedkommende, at det fremtidig er landsnævnet, der

skal bestemme, hvor f. eks. bussen Fjerrikslev—København skal holde, uden at København kan blande sig i det. Det kan f. eks. bestemme, at denne bus skal holde på Rådhuspladsen, medens den nu af hensyn til den meget sammentrængte trafik netop på det tidspunkt, da den når til København, må holde på en plads, der ligger i nærheden af byens udkant. Nu vil landsnævnet kunne tvinge Københavns kommune til at tåle, at disse store busser går ind igennem de snævre gader i København og holder enten på Rådhuspladsen eller Kongens Nytorv, hvor nu den lokale vognmand deroppefra synes det vil være rart at holde. Og det er jo ikke alene København, det drejer sig om. F. eks. kan Hjørring amtsrådskreds' trafikudvalg sammen med Aalborg amtsrådskreds' trafikudvalg bestemme, at en rutebil fra Hjørring eller lidt udenfor Hjørring skal gå ind i Aalborg og holde midt på Aalborgs mest trafikerede gade. Nu kan Aalborgs mest trafikerede gade måske bære det, fordi den er ret bred, men der findes adskillige andre købstæder med offentlige trafikmidler, hvor det vil være overordentlig generende for beboerne, om noget sådant sker.

Jeg henstiller derfor, at man alvorligt overvejer, om man virkelig på denne måde fortsat vil fratage de enkelte købstæder og København og Frederiksberg bestemmelsesretten med hensyn til disse rutebiler. F. eks. for Frederiksberg kommune synes jeg det må være særlig morsomt. De kan aldrig nogensinde komme i den situation, at de kan komme til at blande sig i, hvorvidt en omnibus skal holde på Frederiksberg eller ej, medmindre det er en, der kun går fra København til Frederiksberg. I alle andre tilfælde er Frederiksberg prisgivet landsnævnet med hensyn til, hvor en omnibus skal gå igennem Frederiksberg kommune, hvor den skal holde, og hvor den skal have endestation. Det er resultatet af loven.

Jeg ved godt, der vil blive svaret, at det er ikke mundsvejr, når det siges i loven, at man skal høre den enkelte kommune og såvidt muligt tage hensyn til den, men vi ved, hvor stærke personlige interesser der gør sig gældende i sådanne sager. Vi ved, at befolkningen i et amt, der ligger udenom en købstad, kan være interesseret i såvidt muligt at få rutebilen til at gå ind i centrum af byen og dær aflæsse passagererne med deres kufferter og lignende, men vi ved også, at det kan være af nøjagtig lige så stor interesse for købstadens egne beboere, at det ikke sker, således at købstadens egen trafik ikke går helt i stykker.